

Om offerkast.

I baellbachen ve rogavöjen va ic baell som engen
 fitch gav förbi utan ad offra paa bauted. Hade en
 intē paa forhaun hē opp ari hämmeli stāen alla stöge,
 sas fitch en snogo rai opp naed i skoven som komme
 havas paa ed.

Smaien som gjöt emied te sko gamla fjörka hade
 om nätten allt ad han vad framme i sko o faced
 smare lisen darrfor, dröslad ari oged som han rai
 paa o biöded matka basled ari se, o dai hillen do
 dar i otte dan allt, o van blai dor saundad mygs marke.
 Somma mannana o fjörkeharen töts ari moded
 ad smairen begärte arimmit for sic arbäi,
 o velle intē qj hanom de han begärde. Van to
 smairen se te o svartas o forblotta rai paa ad
 de va räist intē for med, o han sac tillome
 ad om de va förmäid, sas velle han intē kom-

ma ma hved hem te Eriksholm, där han va
 gaura smai. De va pac si hovlen soe ad nötten
 blai mork o puged. Nauv han sae kom mair
 i sköven itt ~~sig~~ sticka somer om Ask hande olsson
^{Vajen} ~~Kan~~ ~~rengla~~ sae fram ain bra bid ostan om vajen
 där dan nu gaur. Ve ainstiftid blai vajen sätta
 o sau blai baveld draed fram var den nye vajen
 mitti for den gamle plassen.

Darr va maninga kru i Ask paci dan tén o
 smaien komme inti ta blai udan sain han facit
 saina panga, skolle han tvonged bloda namn av dom
 han krued, o sau blai de mort nauv han blai fai
 o ria mod hummed. Smaien blai mork os i huur
 far de va sau brugdit pac Gustaf den tredje träd, ad
 folk skolle vänta ain rälibok fytle i sai. Smaien
 ha alltid vad hallna for ad va glaare ve fytle en
 anned folke. Nauv han nu hade öst au sau ~~---~~

" raka or te Jörketharen o somma manana, va de allt
säkerit hevis paa ad snaident vad orimelit dyr ma
ain betalning, nuu han fik ait ean dölit slut.

Se ha brukt's sau laungt han nuun kan ongus
te bago, o doi gamla kan snakka om, att darr som
nuun ude, paa marken blaid mynt, alla kommed
au doa allst, skolle kostas i hoba ai hand, som
folk skolle halla ov hige te evi "ti", sau ad den
songare som kommed au doa, komme paa nuun
alleskankelse, frav skarsilen, som folk for i varden
tröt paa alle dan pariska laran, o hatt sau skribb
ise for. Allt dan laran, jek han som gaud forbi
samma plaser doar som vad bort, udan ^{ad} kostas nuu
paa id sol tro paud darrfor, nuu han gaud bort
frav dumme joren, o blai pint sau mid haran nuu
han doa sal hem i skarsilen, Saunt han hara
engar paa me for tiur, id nuu bulteska lara

Bauled blæ ju en blauning au stain, kresta o slagar
 sau ad de blæ alri fort udan murkna opp vejnum
 o sjonk i hoba æte haun som pengano blæ gamla.
 o Ælor hade intè nansint hörl talas om ad haun
 hade försökt ad tjölna opp moud baule.

Ælor sæ ad hor i sna onge da, sait gamla
 kvengor naer dai kom te fjörkan om sondan,
 ha ains tiden hvæst i haunen o slangt, dan pac
 naen grav. Ælor komme intè komma ihu ad haun
 nan sait hing, uafor dai spore sau, alla vekhen
 grav de, va, som dai kasta krestana pac.

Ælor ^a enigen som har spælt hörl talas om æte
 haad nuv høshoggings plass námmur en i Amelö
 pac laungela tær. Dai gamle taðu om, ad engan
 folked haad va krestna, udan hødde pac di gamle
 gudana hadde Askana Teng far se sal harude
 pac istka væring pac backen som nu hor te now.

at o skolle darr ~~var~~ man som blai domd te doem
 lia sitt stoff, sau feck han ded paue dan hoje baken
 paue dan joren som nu har te nommer ~~sijtawise~~ sae.
 Engan matningur gekk darr tvärs över baken ur gammal
 stainjärs rofja som skelde Åka västerväg
 i norr o byns argo o soner, som gingo i höga ur
 dan baken. Paue solal baken va darr ait fästlill
 tjörneraije o enge i di sto trai hoja staina. Om
 darr va nana marke alla gammel das bostäver
 paue dom komme intå illor komma i huc.

Ve matningur fö darr darr störste ur stainano o
 sätte som skait stain i skailed darr nommer ait
 vi dälas o nommer jäm o sätta gare i huc. Darr
 andre salles man i tyllhärad dan nommer says ejer
 skeljes fræs nommer ait ejer. Han darr trädje
 blai sätt hade illor glent. Darr komme val intå
 aro darr sau laungt för de va tunga staino.

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

Namn systerans va han intet i Ask. Dac som ville
gjöra au mai se mai sankning foch gjöra ded i
torgravana i mässana.

Han va en konga soldat som skad se oppre mit
för backagrens höll paa 1820 född i Afar födde
o äurdi paa agen mit för o östan om Yorken,
som hörde til prästlabonne stället, som papavaren-
derade där han gick o läste ögen för hanom, som
de bruktés paa däv tien o far kom gött ihu ~~haun~~
de rau ud nära de hände. Han hette Peter Värnberg
o hade varning ur Kongens marin soldat regemente
i Danskrona. Dac kalla dom för konga soldater o han
var au de starka slaved, hade blaid humma över
~~fjärde~~ främlän som han höll, o vanta sei in positi-
tibl asphyx sain dac hant hanom ing te Danskrona,
vecked länsmannen säker, nära han fanns besje
om han de var, kom o gjorde. Värnberg gjuk ing

7.
3736

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

pau ed ställ i Ask o launé aii gammal rothrapestol
Dai frøugte hanom ad va han skulle ma' dan o dan
sae han ad han skulle gau opp i Backagauv höit
a skjuda aii stainugla som sad dar opp. Nau
han kom dit ladda han pestolen o læ saherl bra aii
stach pibar i morgon o fyra ar sau ad hodel sog
rain i tu o farne o aet flö ront omkring. Han
blai begravet i skailed mellom Ask i Rastungs
sommer dan Iska bys. Stillehults o dila Gusekous
planer gau i hob. Sälsgrillings fech inte begravas i vidd
for, o ingen velle ha in sauw græv pau sin plan,
for de va saherl ad sälsgrillingen geh igjan o komme
ställa te main postred. Graven te en sauw skulle va
aïn hæl alen ~~gj~~ gybare ar te en aakli dö mammiska
o for saherledens skjöld fulla dai graven ovan pau
festan- ma' stain. Ingen arti mammiska velle noia
var ~~aïn~~ eiddent lig udan varken skulle tagga

liged i tjistān, &e gravstället synes i nu.

I Konga va ein sali trolltjäring för hundrotals år
sinn. Han do hemma o blai begravet i vidd jor.
Han polltta laung haga, sas kalla dai trolltjäringen fij,
blai intē i sain grav udan va hemma där hon böll,
o halleit faserit gasta väsen bade nöll o da. Han
darr va en jorkebore i Konga pau daw tiew som komme
mai en eda mai morgun, som dai sæ pau den tiew
om dai som va tilla bevändrade i skrepperna. Han
geck te de ställd darr polltta laung haga gasta som
varst o mano na före sij te tjorkegauru o noij
i gravens. Sain komderé han bygmannar te ad dai
skolle grava opp tjistān ma liged i o sliba daw
ud te hange flyen pau Gillasti moso, som pau
daw tij. Stö overalit som ait gaungefly, darr punde
dai noij tjistān i dongan. Sain hade han dom
te ad skaffe ein fjer alna laung ije stavar

som dai spissa i armen, o drev mra nödjar
 trars igom tjsito o lig möjt i moso grungur
 Sain laste tjörkharant mana tjairingen te ad hon
 skolle blai dai te mi ti, o altr mani komma
 opp o afraia folk.

Tje staven raiti over flygd, o som dai sto
 dai i vann o mosasurpa rödma dai ju abi
 sin winter va darr glötta som sprangt o slakane
 pass inn o komme anno ud te staven. Darr
 va ain som fekk forvde pou stagen o gekk hön
 o to o recka i den. Darr va darr maut onge
 ien som sae: recka, recka rätt opp tan kom
 mnr pölla laung hägar opp. Glöttana blai raint
 forskräfta, o gnodde hem alli va dai tydde.
 Sain va darr enger som fröddi se te ad gau
 mär dan stava iinen som syntes dan ude
 pou gangeflygd.

Skriv
dina
uppgifter
här

10.

Frit. Miss Olofsson
3736 Berg. av Ebba Olofsson
o. Ola Olofsson
1812 o. 1816

Mam mor (Ebba Olofsson) var allt hon sett till
i saina unge da, ad om framtidens mura gräsmatta
varja o knoppas, var brugte furen tömmarsa ad byxa
var hon krest som dai komme ha i hansar anna
fram te tjörkan. De va allt i brugelit i komma i go
ti före massan, var ad dai komme gav o smaka
må bekantingo rede paa tjörkaren engar de ringde
sammen. Hon hade flaire gungor sitt samma
mammisko kasta sain krest paa samma grav.
Nan mäning va darr mad, man hocken, de hade
allri minn allar kommad fiska ud.

Paa stället där va ju ^{vart} rispinga eld stan, var
dai komme fölled intå stänga i hob mäntta bär,
darr mammiskor kommed an doar genom oturha.
Där blai plassen market må ett svart maulad
kors. Hjärdan i sätta inan ^{ain} tät ut mila parten
i Gröttinge. De nu kvungan ^{ain} timma gobbe, som

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10

II.

3736

droslad han hade av hinnan lassed o dott han
fläcken. I man samma vay ude ve Lebbaya
stö ait kors. Där hade ain man väti o kommed
unge molla lassed o bländ do.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11

Landskap: Skane

Härad: Örby

Socken: Ask

Uppteckningsår: 1860 och 1870 talet.

Upptecknat av: Måns Ohlsson

Adress: Ask N:o 11 Lomarp.

Berättat av: Elma Oledölen född 1817
och Ola Måansson

Född år 1816 i Ask

Uppteckningen rör Människans värld och själ.

Många ha nand som värvas se om dom fanns
 det inte syns. Fanns ha allt förbo, alla varsel
 för se, ingan dai komma hem man dai vad böten.
 Den har dom komma oppad gamur i ta fanns dars-
 klenkar allt bra både ingan dai sät kommer. Går
 en dai böti i tillar allt sitt i darr inte nand.
 Dyd är trivande ^{ällas} o doraklenkar va så dött
 a gryd inod ~~vänt~~. Om ain kvart allt sitt
 kom dan som dai vanta. De komme va skegikkelia
 liv som hade varsel för sai, so de komme li såväl
 va en go ande som en on, som födde människor
 Van roktli skellnad på omne o själ komme dai gamla

(aune)

knapt gr. Ma omst mäntes moke sold lived.
 De vell si förainingen mållon knöppen o ejolen.
 Si komme si: ejolen ha inte rägjöt tannad en i
 en fast han har stopped aumen de velle si: ditta
 lived va forbi, man ejolen va ^{ändau} inte joren asta
 te de nya lived som vanta.

Darr skolle alri laggs hänsa fjär i puder alla dynor
 som va te o legga par, for va darr somma i sin
 sang darr sin som lare o dras man dör ville par,
 sau fekh darr sti' fäslit mod engan darr stopp aumen,
 o ejolen velle spjeljas fram knöppen. De nu aint
 tell ad folk hade ongedynor i sangerna, sedan
 far ded mästa va darr barra last bas sau ad
 ded va te o ta fijapuderna engan hodel på darr
 som lare o dras man dör, sau ad den hade barra
^{bos} hodel puder onged. sau blai de fot ^{var} överstritt.
 Dari gamla talte om ad for i tien ^{var} med harr di

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

13

Gråa döds-
 komps - ligga
 på "brönsaffjan"

som va sau kloga i bevandrade i skräfterna
 ad dai komme þau själun te o fly ifrån kroppen
 man munn va i den, o dia austā o ta reda
 þau tyvagoss, o va anned folk hade före. Sin
 som lare o sov þau de viret feck darr engan nöra
 var, þur de hade næren gaung hanit ad själun hade
 inti kommad kommed eng i kroppen i gjan udan
 blod. Völt männ dai va, bara þur ains kört
 ne dan som sov.

Si va alli bra ad kalla skräpt þau dai som
 lare o sov. Si maste gaungana va de mosen som
 växte glötlana nor dai skulle opp, o do gub mosen
 var mitt hin, to en sau mitt o øjelen o resten
 lifta, o växten ma ören: Härvarna dai nu o sau eee
 hon nammed þau dai som söv. Sed va röjt
 salles a kalla, þur eee blai dan engen ørel skräkt.

Sed va titt ad ains feck höra vasel engan darr

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

14

Hastigt
 ricka þoram
 de - ej deva

Dödsrassel.

nunn geck bort au antioia i slaypen, alla go vann
au nabborna. Sed komme höras som om därna naud
nanta nörr paa lofted, alla naud knabba paa dorern,
alla skraba paa fönstered. Hördes naud santi by, sall
sa atti nunn au doi gamla: aundras vem som har
me ska gau bort, Sed va eit orgalitt by, vad förforn.

Sed komme osse höras vasel åtta arbair. Om där
non hade skjöt ait onytted sondes arbair. So komme
de höras hälta molten däråt.

Fabro Niklas: Egare - född 1814- tälte om nunn han
va i sitt hem paa de gamla prästaborna ställd:
Ask, va darrain pigelös som fann forse ad hon
skulle vana sas ait sätt forkle bann ains sonda
paa farmons bänstol, männ farmon va bort.

De geck bra o buren bliai faro, o lösen sätte bänstolen
ud i gjan paa sin plass, sommarstuan. Fabro hade
eain lege plass i kammersid udan om sommarstuan

Nau han ve sangdaijs ti, draed au sei knöbed
 nöir o lajt se, o legged ed bided grann, borja de
 vava paa baurstolen. De ^(ysas) lydda pa samma vis, som
 nau piglösen hade sodec o klamrad paa den hala
 sondan. Fabror blai arr ~~paa~~^{de} vassmed o gecch opp o
 to o hiva baurstolen ~~ad~~^{ad} gausen. Pain jech han
 sova mä frai.

Sed komme osse hämmal ad nau di hade ait brant
 arbøige paur soi paa ed stalle, ad dorr ve arbøigesp-
 lasser komme høras hisom ad dorr arbøigades om
 nötten ma. Når de lyed na dovnare o dorr na
 intet soddem klang i ed, som i doss arbøiged. Blai
 gamle eae ad de va arbess rana som hjälpr te
 sau ad ded, som folked hadde forhammer skolle
 blai farit i røller ti. Pau ait stalle høde osammun
 tengad ^{vort} ain faschi kob mä opphoggnar fadlön te ain
 gaur paa stalten o dai skolle va faris i rapped

sau ad dai fech lajja flaire te hjälpr for ad
foden skolle bliai fari åtta som dai träd bestämt.
Ied va grannī maura skain om nötterna a
dai hande ded ad ain pauga hoding som dai hadde
darr paun ställd, ain sammn darr ain paun trällor
alla fjötan ain, vagna mitt i nötten a hörde
ad ded kopp o lätté opp pod, ade paun med kaurit
hiasom om darr. ðlan bliai gjöreden paue ed, o velle
sai vad ded vaas o krob opp for ad komma glo
ud a gonom förråder o sai va ded va for morna.
Darr syntes enga o darr bliai paugen haj vaij ed,
o härd bag ören, sau ad han vaijté paun faran
o frangte hanom od hor ded komme va ad darr
lätties paun foden, an darr intē va morna karra.
Farer svart paugen ad han skolle intē bry sai
omed for ded va barra arbajjs räna som hjälpr
te for ad arbajjet skolle bliai färnit.

I.
3736

Nan historio om ad spelen om skabt te ein mus
skolle flyte au kroppen for ad snoja opp o
ta rolt pan panga o gull i ait borg i darrfor
rommed over ein au harr jo allri holt sain smakka
om pane dinne arten.

18

Uppföckning angående: Söndagsbarn, rödhåriga, twillingar.

Dai som va född ain sonda hadde man tär
 en dai som va födda dai röjne dana. Va dan
 dan osse född var segernus var komme den va
 saker pau ad va han föret o pau dinne joren
 geck hanomr val i haren.

Di gamla mante mia segernus: nuv ain dai
 a^{en} dai hengs som ~~var~~^{var om} fastid alla glötten, ve
 fasten saunkad se hason ain krans omkring
 hodeid ~~pau~~^{pau} glötten, o blai sedans dai nuv
 dai va framfödd.

Ain sodden manniska komme sai i hava, nuv
 andra varken komme hava illa sai nad som
 va ongjut, intan de va gästa alla anna
 skjölle som hava kan svava omkring i loftet,
 o blai säkert bidden sig och moffed.

Ain rödhårad var allt enigmatiskt en

20

dsoanisse

ärmed folk o ain skolle atta aijta se för ad
tida för mål paa dain. Så som i den gamla
tiden var gosse missa sas alla ad han va beden.
störhodad o rohörsad o räkta mänskor hadde
allt mänt gott om gosse missa o dain främ flöttes
over paa dom som va rohörsade.

Om trüllingar va ^{när} inte mänt snakk illa tro.
Mann maningo hadde ad dain kungen som
feck trüllingar hadde legged i mo mani an ait
manfolk. Klarr va till-eme ain fyrkehane som
hadde ded fullt o fast o va räkta bai man
jären kom o velle ha kristna sin trüllinga,
o des fram för branen de gamla snakket.
Hans hætted geck val för langt, ty o ain da
feck dain fyrkehans prins sal trüllinga. Åtta
dai dai le prästen mai de gamla donna
snakket om åt sidan kungen hadde haï o gjora

" " " av " "
na man ~~är~~ är allt manfolke.

Om blodvapen.

Nam historia om ad gjöra konster alla anna
tyss ma ranna vapen har ja allri höit.

Pan varu orlade folk intå anna kniva paa
sai, av sin ank el gavlekniv, o där dudde
intå te ad olagga namn ma.

ja ha allri höit talas om att ad blood are där
som blädd öläjd, dudde te moud slävs konster.

Där som hadde myrt namn av, komme boda
slaged som för ^{ov} sin tai o vanli aukomma,

med man en nu. Myrtaren, om han va där

o nær nær slaged is paa där som haded,

skolle han strygan paa kroppen i si nämna

ov. Samt han skolle strygan o ören som

skolle sis har ja allri kommad just nu sed.

De ~~h~~ haddes ad där var ^{enged} ~~enged~~ had paa myrtaruns skogge.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Anteckningar om "delar av djur eller djurens själva" an-
vända för viss åndamål.

I är som komme o velle skaffa se att snögatongen,
 komme ma där skaffa sas att tur hos kven-
folken, som engen föi komme ståv inad.

Tongan dro di att gabed paa snogen paa ded
 vised: ad di ~~klova~~ tain kapp o satte om nakhun
 paa snogen. darr han enga sas fram paa marken.
 När nu klovtén föred fäle om snogansaken, gaba
 snogen räjte ud tongan o lira ma na. Nå klof-
 ten hälls snogen stilla ma där ainc haunen
 o sas komme där som hade de före, ma där
 ainc haunen dra tongan ud att snoga gabed
 o fave den los o där ålle torra där saw ad
 där intē rodna. I är som va tai, o velle komma
 om kvenofolke paa de vised, föi in saun snoga
 tonga i mängen o försökte snigo sas te o ~~kan~~

"gjöss försövred. Som han ve mā ded, sas va
ded räint omögligh för mā sin ad ta blii hanom
om hon ar för engar vad alli sas modstravig
utan nu boddle velle o skolle hon ha hanom.

Ärte visselen fack ur parr de vised bedarad kung
sas blii te männen, som gjort soudent hys
för ad komma ve hing, ad hon häst velle intan
höral alla sas en. Här fanns gullarmal parr
dav tēn, där ded va parr ded vised, sas ad
sjellmässse hade vad ded rätta man ded va
dav engen som tankte parr, parr den tēn.

Ded brugtes orre ad voi mybogge grava nor
ain levare hoggorm i stollen, för ad darr skolle
blii tēr mā ager, o dai skolle holla sas tunga
o blankas o altri blii parreda.

Hoggormen tas now i ain lidet biolanda
o darr tas te hanom ain lidet hanu blid nu.

Örnare

6.

3736

Dai trödde ad hoggo men komme taivo o landan
i hia maungo aur som darr va mukorn. Landan
graudes moir opp e plassen där mittelkrobban
kom te ad va. Va armen färgad ergan
Vallbors da, sae va ded sae med te bälter farr
dai va kraftiastî darr.

Hair va aiv gammal Kongo soldat som haité
Aser Kron, han do man gaang juu 1860 talch,
som brukte o ta levane smago o arna. Han sae
ja folk ad han saulde dom te abeteked i Long.
Darr telofde di dom o hängde opp dom i sol-
skened næ han. Han sätte dai nærd bided karale
onge som fittet au dom skölle dryba moir i alle
haun som solskained pressa framad au armaskravat.
Pain made Abetekarun ded fittet te ad blåma i silver
o emajer som sauldes te dom som behövde
sandat te ad boda varh o an doliked. Samma

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

24

orna skolle tror gå på gaengade engen Vallbors
 da. Nau keser Kion va ude paa orna forsigt
hade han allt tjokko uraang gaungs do vanta
paa nawan och han sau ryr paa nawn
om, sau boyo han vissa paa allt ajed vis,
o tusta sai allt mimme o nimmer omme te han
komme nau te hanom. mai haunen. Han halle paa
o vissa o boyo ad riwa sau lal ve omme
te han feck haunen tael opp mod hoded dau
han vespt tsch en om nakken, o latten
rai opp a vared, dau ormen hangde stiv som
ain peng. Nu hade keser Kion orna laedan te
rilla i lattan o holl na rai eng onge ormen
sau ad dau dark rai noir i dau dau Kion
shapp taget om nakken.

Nau Kion kom mai ormen, sau feck han full
opp mai mod o brämmevis. Va de ai stort stalle

sau ga dai Kron ain hale rebstater far ormen,
 man va ded ait bided, va han nöjd må trai
 daler. Kron va gla ve de starka, som alla
 gamla konga soldater va, o hade darrforn intå
 mard inom om moran han ställd fulla hans
 kommeflaska må ain sladd brämver, som
 han komme ha gott av sin. Han skulle osse
 tiste brev o viser från dombärs i Dong. Fjärde
 i Dong, som va givit jult må fjärde härens
 dotter ifrån Konga.

Ja ha, altri hört ad dai grava morr mard
 slaus juv " manes alla fura hus, man rokk
 sac dai ad ded va bra, om darr va kommed
 ain bid sann ståul onge dorastamalen.
 Sed hæll! Hollui hys, o andea konster mod
 krogen ifrån hused.

Anteckningar "Om sjunkna stöll, stöder & gärdar."

Odensjön e att närlt sveriget mot som
lägger daroppe ovan om Rastångs fästader mod
Värkars skrov etc.

För tanglia, tanglia tär tebaga, han där ain
stor gauv o där som bodde där kalla folket för
oden. Han va maffed o rig o frojta intē Gud o
kunsa taunjt menger manu mammiska, sedan
va som ain hong imod alla.

Han java de villa må svin avia honga.
bodde sonder o soint o trödde intē pau mod.

Han sau till Gud hanom sola julstallar, o
tar härla gauvor må allt va där var sjunkar
i jordens dyrke o där blai Odensjön som e sitt
dyrke åt där ungen i nu komnat till man
bona där.

När där var blairin hade folk en granskifte

fora o se þær de ráðia morka hóled.

Þin gaung va darr að man com mæde ait stáll, ait stekk eðar nípræ com fech for að han skolle fersoga fudaud vor gyb dan kome va. Þed blai að að go gammeldas vintor o man com hóled þau en tē, sau hóðan drangana ma sai o gengi opp tē de ráðia hóled.

Þai mæde allan hóila hóvalinga ma sai, o að gámslæung, com skolle va tē fýngsel sær að ræbed skolle sjónka.

Þai hoggi hawl þa risu, knöd annen þau dan fóste hóvalingen ekert fast om gámslæungen, o voja hiva mið i gybed. Þai knöd den aðra hóvalingen tē den arn, tē alla allan gæt ad o hóval hæða ðai ínti hónnad, fyr ræbed sjóuh þau jamt. Naun ðai ínti hæð flair, sau fech ðai yfir hólla o voja hiva opp hóvalingana

i gáin. Þe sílt feck dai opp alla áttan, o de va
sko jo si ain bia stræcka. Jarnstaungen var
borte, o i stället sad där ait rálit krogs horn
pau dan eiste ainen masten likt ait varathorn,
man ded va de ando ínt.

Mannen o drängana sanka í hoba hovalingana
man jarnstaungen dan va borte. Þed blai jula
áttan däratle o dai solle eai te bors, fóra ad alle
kræted brug, ed ^{ain} bid mad i Guus namm. Nau
di vol hade sankado bring bosed, banka de orum
melit harti pau faustic doru Mannen sponde
veru de va, o va den velle en eam byllis kuile.
Rosten avarte ad dan velle ha fara sobekai.

Mannen huss eai kucht o svart: Þau ve fara
stöckinggräpp, skoa du fara din fara sobekai.

Þau kom jarnstaungen som blai vintern fóra
i Odensjön, dansanes engaud stuegöted. Mannen

va intē sam te o gav boit i stuan, o to de raha
horned som vad må opp au gybit, o hiva ded
ud ad gauen, gla ad paa ded viced blai au
ma de raha trollskaled.

Dime blai osse domd ad te vi ti fara i lofén
o java må sina arie honga. De hois strongor
ad di qnista, o ded hean osse hoias smälla tia-
som dollia skod.

Am sonda ve märkendī va ni qölla ude paa
mosen o slo kane. Ged hade fjord bra i flärr
v nölla, sac ad mor va saker paa ad de bar
voss. Ulino sätta o jo hade sac vöt paa iun
man vöt va de va fette vi hoia höjt opp i lofén
honja som qnista o hiasom dollia skod. Vi komme
intē eaq man, man radda blaic vi, o strong
hem allt va vi tydde, o sac for Mor va vi hört
Mor sac ad vi skolle intē va radda foun ed

Det var bara Odensjöjt o dān komme intē gjora nād
ont' udan vi komme. gau mör pār icen igān
o roa voss sacs lange vi bydde i da, pār ded
blai snart omstāv i mayred man. ~~Odensjöjt~~
Odensjöjt hāde höit. Van alle raijna ded.
O ded va vescit o sakit ^{ad} dām gamle gau aijen
ifrom Odensjön jekel te stroff for sāt oqud aktio
gavona, postista hælla, pār darrone i loftet i
airi ti hoddant wayred an va, o alla most man
ded va alla skollc blai rölit ovaij.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

31

Th.
Origo hd
Lek. fr
1868-1878

14

3736

Uppf. - Nanna Olsdotter
Ber. Enna Olsdotter
f. 1817

Uppförelse om: Vigda vid händelse av stenar.

Ja nötkar har ja som glött hört talas om ad
darr va dai, som va laga i sain klogskab ~~som~~
komma via folk antan ve ait trox alla aiv stäm.
Sain som blai vrid pa ded viced kommer inte
fare sas näslar räddat räts mage o blai juell ma,
om han aiv hadde gjöt ar om sas ad va aiv
bra människa. Sed andas som hjälpe, ded va om
träd blai hogged alla ståinen blai oppbroden
o flött. Kom darr sauns komser i ed, sas komme
de hämma ad de töcknades för hanom alla henge
ad blai ~~och~~ räddat juell, o ded juellsmuled
komme blai ha töcknadt som annas, fäst ad din
forn organ vred vrid vui ait trox alla aiv stäm.

Peter Olskvar som lärde mitt paue att hanra
taled, velle jarnas gare o jalla for ad va tetta
klog, o komma aiv fasci hrob konstur läddes ~~och~~

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

32

osse ad hon komme via folk ne træ alla stam.
 Dai gamle sac ad dan som skolle skydda aiv
 sann viset skolle smiga sai te naed kloa
 plagg hæst ait benned, antaw skyddo alla rank,
 vekched gas sac av om ded ma manfotk alla kvenn-
 folk som skolle vias bæt. Ded fojet skolle fastas
 paer fræid alla stammen vekched ded va, o sac
 skolle dan kloge lasa viselun som dan sto i
 pesalmebogen, sain ded va jort skolle han roba
 te dan dolk i ma or som vanlit folk intre hæde
 saida paer, sann ad ja ha alri hært man in
 kan bo ad manur own skolle va te dan dolk i, sann
 va dai ralio o illavurn.

Hær nu ait fræntommer som dai kalla for
 estkelens blango ðlon hadde skoffad sac aiv
 paug jort hon va ejt o hon va galen alle
 o valle blai jæt, ded va paer atlantmons sækstilæd

Darr s̄t̄o aiv gramer all strājs udanfor Petter
 Als ställe, o aiv da hadde Petter Olsen saut̄ alle
 te traskomsagor, o fekk for se ad han skulle
 hogga dan dora allen ma. Darr blai Petter Olsen
 raint̄ iproe sei, o ga sei hondan paue ad ded fekk
 int̄ skei. Askelons Maria, som arbeijde paue
 ställed hoerde nuur dai hassedairo om hrāi
 hogged o trodde åt̄e dan dan juet̄ o paust̄ paue
 ad hon va vidd ve dan allen.

Langt̄ om lange blai hon liavit̄ juet̄ ma
 sain Amors Staindas. Han blai railed snall
 ve hengga o varda na paue basta, satt̄ sian
 lange hon paust̄ aiv hon blai iproe veded
 o han ti sang i onaenga aiv.

Uppteckningar om Initiation.

Såar jordes där mästa storsen o hysten för dai
 onge man dai hadde läsed sär fram för prästen
 o läsed ju förturad. Om foralranas va alri
 sär fälla o i smar omständheder sär skulle
 där där man sarskallt t. s. Morer fikk där
 egen lassa sär bort t. man ställs mora
 som hon va, go var man, o ju sär detta sars-
 kallt t. den där. Sed blar hon int' natakad,
 sit hra krus malk, sin bid flask alla ammed
 sul an man slav, sin bra kompel bro o nonna
 ag. Læu blai ded ju allt' detta gille i din fällis
 chro, o ded blai allt' menge an hemmed för din
 paryg alla græbba, vleked ded va som där där
 last sär fram, o nu skulle ud i livet o ju
 aigess man vorja brodjas må livet o besvartiheden
 Sär onge halskarane fikk ore om jorda kvallana

 Läsa för gräs-
 ten.

o sonderna, nauv där paa allemiddan ait massan
 var saunkade paa godan i byn, försöga sina
 krafter paa där han hogge stämen som han höre
 paa Davis gaur. Där va nu saunstain o hoggen
 fäirkant, ma rinner o kanta nauv likt ded oväte
 paa tyrkypalare. Där ha legged där paa gauren
 anna sain i gamla Matmhusstens t, han som
 va klockare här i tyrkan, o kanske i langelia
 tien förengan. Stämen vägde väl + var en tje
 pong alla sene där o där va hogged ain kant kontur
 om där annen som för de mista han opp förr, som
 i var ait hal torn brät sene ad en komme som
 nogast paa fälj må fenger amsane o holla
 stämen. Nu gallded ded ve proved, ad komma
 tolta stämen må fenger ^{blae} amsana o rocta opp
 sei. Där som komme ded han ^{an} hollen för holl
 kar här i Ask ve vai oller han va.

Om stärka.

ja nötkle va här nönn öntea stärk släjt hir
 i ask osse som falked sas om ad dai va an
 de stärkas slaved man ad dai skolle va ongel
 åtta jättan de ha ja jo intå hört

Au Niklass släjten från Ställdene va
 där man öntor som komme blai unmittel stärk.
 Saa va ain qebba som haité Anna. Nauv hon
 blai udvoikst, sas to hon piiss som braggja,
 ded vell si bioggpusiga, paa Trollholm. Hon va
 sau massli o stärk ad nauv dai hade julaobed
 frit te ad. Ta nörr i tjällaren onges slotted, tol.
 nat paa sojstí kannors tönnor, kompe hon ta
 ain saem tönna i han hänn o basal nörr i
 tjällaren. Hon stäck hännen nörr i spaunga
 hantel o kniga sau austa ma dom.
 Hon va sau stärk ad om han varar lac den

ain hauner þau opsetur þau ær vanti hea, kom
me hon krosta mair ðe jöru te ains andal
bladd. Þau va in ordintili tóð, o dai hadde rida
þau ad hon velle va ma fræ, sau dan va abr
mam au gauens manfolk som gekk ma farnar.
Ain da sto Anna gauen, stai o gma fomster, eamti
som dai brugur sae maid hoss di stóre. Dan va
kommed frammad te gaueni o ain au dai harrana
gekk han o slakk hauner bagfræs opp onge
kjortana þau Anna. Anna vande ~~sau~~ om
o frangte om haren nu hade fæl. Þau sae
ja. Þau slappur ja sae Anna o ma desamma
fekk han sei ains raili ays skölging þau
hauner, for Anna va los i líud dan daen.
Haren blai te sit upplit spítakel fow dai
ane harrana, som handy Anna o næste
ad hon vor inti te ad legga mair.

Dan va osse starkt fath i Kilstorp. Han haité
 Lars Nilsson o hadde vad soldat. Han hadde
 ain paug som haité Måns Larsson som bodde
 i Kilstorp åtta jarar ^{va} dan var orimeligt stark.
 Han dai va allt möjta o gasegtja, sau ad dan
 blai alri oranna historier om dom.

Sau va ded int' må Frostā Lindström. Han va
 broerson te dinne Lars Nilsson o ynt' soldat
 paa Frostā kompani. Han hollt mast te i
 Åbo. Dan va jarvaijas os allt' fyldt o fær
 o ded va Lindström galen han in jarna si, for
 ded e fær tided o si ad han va gla ved.

Dan va marknad var fjura onsta o do va allt'
 Lindström må. Blai full som ain karre, som dai
 si och skaffa dai som skolle styra te raita
 juet opp o jora. Hir saun da fekk polisen
 Blåtorn, som va ain farster kar for se ad

22.

37.36

hant skolle sätta Lindström i fängelset, som där
 kalla ded hotet för, där dai sätta mig "fylltonge".
 Matsson sätte Lindström ad han skolle försäga ma-
 did o fö hanom i kravet. Lindström vände sätta om
 i fö Matsson i där aina ormen o ^{ed} aina bimed
 o slängde hanom hissom att fannakreg tvars öyer
 saina öystar o gick han te fängelset o slängde
 migad golad, o frangt o om dai velle tjöba
 klassatjyd. Lindström fekk ät dödet slut. Dai
 hitten dö paa Ysta banan sträjs udan om åste
^{tänget} ~~bajad~~ ^{va} hade givit öyer hanom. Folked trodde ad
 därri nu, Trade släck ijel hanom för han va
 so loi, o sätta tajt hanom paa tvars öyer hanan,
 för ad de skolle sätta ud som ains olökha.
 Main Mar satte om ad paa åttanhundra trädgårdar
 arbetaja där i henges förädra hem hos Ola Pettersson
 ains kar som va barnfödd i Rönja sörre, o darfors

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

40

kallte dai hanom far Konga Olan, han va hoded
 langer en anna karro, o alla sac ad han harritam
 ma fseu ded stora starka staved. Han va gruve
 lit stark o gfa ne ded starka. Sin sonda man
 ded losa jolhed hadde sankad sai juu godebukken
 utanfor Davis i vijo skjajled, va darr mon
 som sac tenu hanu maid han velle ha, om han
 var dai daine tölké släkten ion tau juu Davis
 gau, o som halkarane brugt forsøg tölké juu,
 far ad sai hanu pass goa dai va, o om dai snart
 va raijia halkaros ifrav gau in darr framme
 i byen o raket ud te honsa hallen, inde före
 Ola Pitters plan. Dai skolle gau tangs over maunga
 na som tau skräido o bloda.

Konga Olan sac ad han skolle gjorat om han
 fick ait stob brancvin. Ded getek dai eng juu.
 Han darr va ain som va bured av sor, som

sac ad ded behövdes nötk ad han felch ded ana
 halstöbed sträjs te o starka sac ma engan dai
 hojja, o geck enq åtta aiv putell full som han
 nötk to jom sakerheds sjöll hitta starkare
 aiv van. Ola fönde putella i sitt balsknes udan
 ad svarta to o välle stainen i aiv stark saa
 sack som dai hade skaffad teed, slängde den
 opp paa ejder, o knegar over vaningen mod hallen
 te. Naur dai nördde did, o ded geck som aiv
 dans lae Ola myn stainen paa marken, o dai skulle
 ta te auna lail engandai geck te baga. Min
 naur dai hadde leggd lail hadde ded starka
^{halas} halstöbed varkad paa Ola, sac ad han va inte
 sjal te o räysa sac lausgh menge te ad bala
 stainen te baga fram te Davis gam. Ded felch
 dai ame karrana soyja förr. Ded geck inte an
 ad la Davis Stain legga darr ude ve hörrathallen,

Það ferk gær til byrjunnar o soga sái raið þau að
 hækðar, o hæð sain að fasilid ströll engan
 dai ferk hnaigd fram stámen til Þavis gær
 Ola ferk inni mann brámann ^{hala} an de ~~halla~~
 stóbed som han færð engan dai boja.
 Ola va að tali smálir kar o alli va han
 Tongsergi, allri va ha glær som annar. Þar spora
 hanum að gang hont ded komme va, ad han
 va allti sái veglhoad. Þan talið dæi um fom
 Þar ad mann han vogst upp o blai ong, va han
 hia glær som anned folk man blai sán golen
 alle stakt sái han komme inni la blai o fyrr
 sái o bar sái dæi domt and. Þan jettu sái o feli
 um grann o smálir kvængu. Naður han blai
 full va han lajper mod hring o bandi slo mörk
 o mann an lajptid. Þon blai sái móltótt til
 sengd o kosen sái ad hon raiðed vena han

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Sau dan sista marenen han launde, naun Olo
 sto jiri o skolle gau \bar{t} e hoo guren, kalla hon
 paven, o sae om han nalle ^{komme} \bar{t} e hengs hon
 skolle sien nod. Han snartे bava: ded jir ja
 far o geck sin vaj. Opp ad daen kom darr bava
 o sae hanom ad hans kuusga va do, o hadde stoppet
 hort. Ded geberen sau ad han to sain lai pava
 nakken, dai geck o sio gris i basko mark, o geck
 han ain bid i marken. Han blar ba som han
 laen o bava sai vajr pava marken o falli i
 vajli vale. Han lange han lau sunden kome
 han inte si. Naun han vagna \bar{t} e jir o tilla se
 omkeng ferk han syn pava ain stor hoggarv
 som lae i ain kringla strajs opp ad hanom.
 Han hade inte jorta i se \bar{t} e o slae i jel om
 udan geck \bar{t} e sitt arbajde igav, \bar{t} e das belengd
 va hogged. Alte ded han ja alli hatt naun no

main spel alla aiv glo da. Ola flotte frau
Ask, han han alla haerdar! skit han fekh vester
inte main Mar.

I Konga som va playre som va au ded storka
slaved Jonas i fjärhuset o Augo Bög va man
beräglade. Aiv gaung dai va ude o vad a synnp
kom dai overains om ad dai skolle dallya opp
sina tjäringsor nau dai komme hem. Aiv li
diratle nau dai trappes sae Augo Bög te fjärhus-
singen ad han skolle aytja sai juv add ~~han~~ ^{main}
räro ve tjäringsor juv hans kom sciinte juv igår
uden blar bröte man hon va.

Augo Bög brugh ~~hon~~ ^{Jonas} udad slätten mai timma ticha
tippa o viga. Aiv gaung kom han i jöranes
pac o dan launga hien noirad mod Wallaga
sae va dan aiv laung va mai hoguringa som
hade räis lars o dai fekh juv sai ad dai

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

skulle inte slappa fram Augo Bøg ded va ju bona
 ain timma gobbe. Augo Bøg hade ain biden go
 hors som gikk bøge åtter som ain troen høg
 han han gikk hundant där va. Han gikk au
 timma lased o fram forbi høren, sau ad han
 kom ufor din bagste hoguringen, dae høgga
 Augo Bøg sai noir sau ad han fikk skulsen ufor
 høkka stæungen klamde te sit tag, o vesp opp o
 noir han ded lased. Augo Bøg tråma bra austā
 te mista lass o samma vaj mā ded, alle følde
 hans hørs mā te høila raen hadde røjt aar
 vaj, dae krieb Augo Bøg opp han sit timma
 lass o retta noir te Wallaga, där han satt
 høren eng i høllstollen. Engan han gikk høll-
 stuen te han din aina ~~med~~ romsulan,
 fara mannde dai dai stivan som sad udan om
 gule mā ain garnring om vøjs ærslur o

va spressad te aîn baro i ongesian pao hækkakro-
gen pao o stô dain f, o stoppa dan onge sokken
jor han velle snakka bælla andau pao skobbovis
ma dai dare hogaurringan. Langt om lange hæde
dai, færed ræslarur i lau ijau i komme noire te
gesvaregværen dan dai fekh sei himma lassed
slæv pao gæsen. Dai anto ad gobben va enge
i hollstuan o ga sei austâ te dain færed dærr enge
jor opp mo himma gobben. Þær sad maid ræjlet
Aug Røg o nærr doi færuste fenge sigr pao ha-
nom boja dai ad ræva sokkana all sei færed
ad blæ laidio te ad fakta i hanom. Aug Røg
ræist se opp o sæ: fær nu, o fær sigr bonner
jævla f hæns vanla antoif f behaull manz lusa
pættana fær, ja ska jægu mokk slæv ijernom,
fekh sæ fram sain ræmstula o boja dalja pao
dai foresto sæ ad day drættæ baglængst, to dom

30.

3736

sau i vengabamen o hiva dom ud ojer dai som kom
me åt̄ sau alla blair leggana i ain kolumna ud
om kne dor en. Nod ai saudan jöt̄e hadde hogurings
na sari, ^{må} utan ^{öga} sur dai hade sannad sari åt̄ jor-
skrikhelsen åt̄ modlance drob dai acesta te
sina lars o snauro sari emod dan dai hadde
humna. Augo Boz do i sain song oppे darr han
vöt̄ pacce dusen i all sain ti.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

48

Hänsel
Fröjö 2d

31

Myr. Hänsel-Gäde m
3736
Sommar
17817

Uppteckningar om "Fröja". Br. Ålma Östadsdotter

För längtia tir Tebago man folked va härdninga
här o offred te mangas geda, va dan ain juen-
tommars, gud som va särskilt grann o go. Va
dan hajte hadde jar o Mor alli höjrt min hon
hadde vad so go ause, ad no folked blai kressa
flöte, dai hengas dytkan our juu Jungfru
Marija, som folked dare töte va ha blodsgöto
o onkesamma mod dom som behövde galp, o de
va inte sare präit utan ad dai gamla man doreas
koengor va räjtit i beträck, fäste on dai vad hette
spa i hundratals aur ande rikha ain sokk te
jungfru Marija = Fröja.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

49

Nanna förlägg^{inga} är mannsjor. Alla jer
hade alri hitt^{er} här omkring. Han main^{de} stor
tal^{le} om ad darr skolle ha slaved ain sann
salistod som Leks hus^{tr}, oⁿ an krog i all prista
gours tjök möjje paa sommerväll.
De belated hade slaved darr so lange nunn
komme huska som darr lärde, oⁿ ingen komme
si haer ded va kommed ifr^a. Nauv darr sou
va kommed ain ny^{er} fyrkechare förelae darr förema
ad dai skolle alli lärso foder van om mornana,
engan dai sjölle mard anned. Nauv dai sou tydde
oⁿ lärle bonen, gladgina, belated som stö-jörnan
Förema blac haja oⁿ tölt^{er} ad ded va nyselit^{er}
föaled. Darr storsta festa var eng te fyrke-
haren oⁿ ese hon^{er} hade goured te därude i
föaled. Fyrkecharen valla paa, oⁿ to prista vokken
oⁿ kappan paa se. Han kommo ud i tjöled

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

50

o ded va nökk air som komme mair en aida
 ma morgen. Han tåste haude lange o val
 o næv te sist slo han beläded paa hoden o
 sag: Nu gor a du kommen o gor ska du sätta
 maa, o daw drall beläded ihoba te air biden
 noga gor i jomar. Om de va saunt komme
 inte. Mor si man darr va mang som hade
 fält om edd i. Mor glöcta da paa åttanbounra
 tygetaled.

Fötävlykha i sten

ha alli syns maaed saunt här paa vaur oī
 o minna förlora fältt alli om maaed saunt.
 Här va enga ana offestare i sömmen fösijen,
 an fjällan nojje o bakkagans ma naaw om Par
 förens hused som jo skew om i ait au minna
 ana opptekningar

YR.
Onsjö herald
Aske fö.

1868-1878-

34.

3736

Uppf. Hans Ohlsson
Ber. Elma Olddatter

Uppförföringar om "Träd". J. 1817 i Aske.

Ikoen va nuod särskilt hört förr dai gamla Askania
Härt stans träd o boske va mylti frö mod, o hadde
sau ayen bestöra. Gekk ain ud om kvällen rau komme
ain hova om ain alla va tjämspäg, hont vairid blai
daen åtta. Sed komme rau kaw huit, ainté ur veng
rörde sari o huvud komma ded sekke o gry a blam
träd gräjnare, hisom om dai tälles rau om han
dar skolle blai juskade ur var o veng ma ded posta.
Va ded raijst tuft sau att dar hördes inti ad knost
sau komme ur vanta stadt rau.

Aspen ior komme alli hingo stilla utan raijts arti
hisom ur skräck. San brad ded inti vad arti, man
man jedana skolle korsfästa Trälsaren i dai o jord
krossed ur art aspeträjd' prav dai dai ha inti aspe
loren sanded stilla utan artid raijts hisom om dai
skräckts, alli vad rödda. Sär ame trädjen o boskana

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

52

na alla notiga haer paa saet vis. Ely, nomen va guded anda haj som komme bevara forr hollen o annen davelskab man ded na vopte platten som gjorde ded Krange Tornen / Prammus catharticus / hade ait doltit ar om sei o var maid ovani. Det va inte mange som hände dan, for dei gamle bei dan inte, for di kloge hade sagt ad darr komme komma råla ejugdomma paa sin ar dan. Darr for fekk ein längt urg paa manu skousang i dai store skovane, for ad hilla dan. Ai den hade saunt doltit ar om sei ha vi allri hant manu kalla dan forr ande manu träd illa djävulens träd. Dai mannen har jo allri hört vis i Ask allor paa ^{inne} darr ostern.

Ely barker va arn tjar barker manu darr hon ne arse na maid partit ma dan. Dai gamle hade for sei ad dan na maid sorsjett som varnda dan. Dai næste inte va ded na, man dai halleat juur

3736

hyllmoran. Þar halstur skoden o grannana va
 þu sau bra tē tollabosser o vannsprøyper fari
 þangað, náur maren blai pausad ud au dom. Þaín
 • ðar sérðu gamla borkstámmara na engur mar o
 hraijid va grett tē fajin, o firti o hatt som bainvæg.
 Skoddur náur sáum trúngd hoggas ongur ean skolle
 dan, hisom frjálstráigs grinn, inti hólmur. mi,
 udan dras nái tē náud brodarriðar i skínum o
 laggas þau ded fari ad rodnar appi, o fikk inti anvan
 mas tē náud slav. Þin hylle bokta fikk inti roð-
 hoggas. Þær som ló i lau má ded blai sakur delli.
 Vai láinsonans bortölld : Sonnarp va gott om
 gamla hyllebaska. Þær va ein gammal gjongare sem
 gekk dan. Þær va hisom lílla konsí o horni eyar
 ed i hraij, va han fikk fari sái. Þær fikk fórasar
 ad han skökk ía o góða skálin o gaffla au hylle
 hraij, ded hadde dan alli náum fari sokl sái þau.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

54

far. Hans gamle van, enrikom Andrea Jonsson, som talad omid för mne sas hanow ad han skolle intē befarla sas maid, far de gekk alri tokkheit, blai sam sprudd. Drangen som rodtog byllebasten blai dolli atted, o gekk lange ma' tingsejuga. Där gamla sjongarun ~~sas~~ skar ud trule far skaijer o gofflar un bylletrajid, ristja fina eger. Men han blai dolli man han fomed dom faro, gekk sätta udskötter paru manana, o synen o haita hodeld sau ad han gekk legga i laung ti par lasrattid i Long. Andrias Jonsson sas varra; ad han skolle intē arrodd ma' hyllmor.

Hyllblomster va bra te o boda ma' man man
hai förtjyd. Där skolle plöckas urgan där va far
~~varlada~~ maid o torras paru tofled intē i solstained. Där
som blai dolli skolle legga sas i goa sångklar
o hollja paru sas sas maid han komme, o sas dukka
sas maid hylltice som han komme faru min

Dan syge kom i sin faste svalning man
 skulle va roga ma sau ad dan inte blai koll
 dan att vridan to torrt paa sai. Sedd tavades
 paa ded rived ad hyllvintina lac i ait tenstob
 alla armed kar med tang te, o slas dan kog hait
 vann paa uterna, som fekk place tetta o brakka
 te doided blai sau svall ad dan syge komme fand
 sai. Barken au briskeboshen va osse bra ad
 roga the paa f "Phamnus frangula" Om framten
 man dan va loft komme en skala sau ad ains hudd.
 sau i farlav min du gekk osse an o skraba barken
 au graminis man dai inte va lofta ded va bara
 man besvar. Dan som hadde hoy oppning skulle
 ta sai ein bra skear full au dilla ^{osatted} meller som
 skulle joras bra start o gjornnas paa ein flaska.
 sau lina ded sikret sau ad oppningen blai
 lagom i sommar varmen fekk vi gjoeto, som gekk

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

o snäva i voss habmodda var o drack ain röd hób
surt deckha ont i manana sas ad vi komme intē tråla
månd slav i voss, utan ded vände ifrån voss som
varnn. Där to mor o bakté gos stänggor tē voss, o vade
dina i ain hait hób fros ar dai hajje skräpporna. Rumex
som åt sas riketill omkring givarna par den här.
Mör to o gos voss sas posseitil, sas ad vi va bro om
dit par da.

Morsommars allan skulle alla bla o under som skulle
vara tē mekanister plottas, för där va dai kroftast.
Vi getek där ud pase saunna sia angodarn rävaburen
f Hengalhet ^{växte} Trifoliat, ^{växte} utan ad blomma. Saunna
vajje ställer va intē sas vanliga, minn dai blåna
o a bort. Dai skulle torras var i spjölle o intē
i solskainet. Dai användes tē fhe som dai före
ing som hade skroffer, dotti madhus, illa bulla
o anned ont som Mör sas ad ded hardeks sas ifran

40
3736

Alme bark va te o'ha iblom te sandan salva som
dai kloge koke i nob te ad lega aider mai sider
fekk dai næm gung i pengane som gekk med ær nö
de i jörn ma bora navara, o va svart o boda. Dai
skulle stekka dai dollie ^{bungung} fengest ait ejrablekk nö
i hogande vam o sain lektes ded mai dai salvan
som darr va almebank. Dai som va kloge o hingte
boda dai som va dollie, plokka ein farci kob mai
blomster, bla o bark som dai sén koke i noba te
legtøj te dai som behövde jölp.

I mod ajoze o anned drons ^{tj}, va darr enged anned
som jölp en flyrom. Dan flyromen va kraffast
som los opp i kronan par mod vijande trai. Men
dai gekk orre an, som los paru stobba. Dai som vae
Tavarna hade allt i detta flyrom hemma. Dan
skulle saida man kest oger faustu dorru o ha
sau oger dorru te fahus / manus / o ogastroll.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

58

Skolle aiv ud o gau alla höga va ded alltē bra o
ha taita flygorn ma sai En komme alri va försäkra
utan aiv komme rägs ud för moud slaus droskab

Bäckahästen hade var enig viare uniojelse aiv han
i Ask, han va enga vamhol som va sas jyba, ad
han komme dyga nöiv o döllja sai man han skeba
sai om. Han va noch aiv hok ma bestörre oss
bäcka hästen, men dai hade alla hant nöire ne dai
stora arna paa stallen o intē han.

Harr va enga sansjöta haj som dai oppa i dai
ande va dai två bögen paa inammer ait skor,
dai dai flik boded ejugal glöts o ve roden paa
dom lac, som offer i skovman, dai klar som glöts
hade paa sai. Sårom skrev ja i aen appTeckning
som ja sättn fönd o insät Teckning aer.

Vi dai stora bögen, oppa mittjors Plättkulls
kohave, skolle dai hollas o las aiv syppa

o aidas dai siste stáin þegnaða manr dai hadde
vad var Abg markað allt i Skórali.

Náuna tó fanns ínti hár udan ad dai fekk hoggas
o allt ad manr óloðhús hant ve saunt falle.

Om tegblomster har ja skreved hár engan. Barke-
bla au den sorten som va klobbeda, læ dai "sangur"
manr lopperrina blai fow mastia, sau fártua dai darr fow,
o dai ~~and~~ annre do au dan skarpa barke osen.

Tge bark användes tó ad farja gam o tój græti ma
Barkebark sauldes tó dai som jordi eystrar o vreibar
tó samshmagarna. Rönnbára va skobba tó skovens
fjala o fekk ínti fas ifrav dom

Slavunder komme joras au brattle, allt vi graina
Dai sakrari va, dai róin va au róvi /Salix pentandra/
Ain slavunda jordes þær ded viscd ad ain
grain, tótek som ain ^{lagom} finger, o va klónged
sac ad dan hade tva li stora graina passelit

Götska, sas ad dai intē va förr stöva sas tocs
 dai ari i vor haun. Navana straitis rogt
 fram sas ad fladan vände nörr förr, o ari
 klonge grain korn i mellom tommen o poag
 fengeren sas haun haun. Sas va ornana straita
 rogt fram. Nu slas grainen, com. haults eakrit fand
 a navana hault om sas ad dan hults grainen
 kom i mellom ornana inod kroppen sas dan
 som hault. Klongerna o sad hault los. Nu gikk
 dan com va sas kansli ad ded varka, fram, oad
 sas marken ejta sas ad grainen va stillo.
 Korn dai sas över ari vannan alla ejta me-
 tal sas dros dai hale annan av grainen nörför
 mod marken tag förr tag. Te starkare vannan
 va, te mair nekka dai. Ded va intē alla som
 va kansleda, mair ded komme va bandde manförm
 com kvungfolk.

Nauv dai laida alle joragors sari komme ded intē
 joras udan om kvällen sain solen va gaven noī.
 Dai felk ha bauddi slavreda i flyrom nia o
 man flyrom jorr darr va attis ari jasdi hof
 man drosskab omkring joragors. Sed varsta va
 dragon som va laid te o vixla joragored, o dan
 som aintē hade legang te snortkonstbogen o hade
 begreb paa haunt dan skolle lasas skolle altri befolka
 sari ma ad laida alle saunt snaus.

Gamle Jins Malmkrest. Ask hade ari sain bog
 o lamma darr te sain son David Jensen. Ask
 Engeur au hans joraga valle ha darr, udan han
 ga David i Ry, darr laint engan han do. Haer
 darr sain blaed au ha jo intē kunnad fyuskod
 ud. Ry e ju langt opp i Farenjöfja somm o darr
 ha ja intē had nauv vansk.

Gamle Grönberg. Hobolma hadde aisse en sandan

45.

3736

bog. Óhan lámmar dan notk í Náls Grónbaryggi
i Ósterroaing sáu ad dan e kamei i Grónbaryggs
stájþen i mi.

Nærd arned fráj "an slávuda ha þa allri fórt
ad dai nottja ve saunt laidane

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

63

Skriv
Om jȫr pd

46.

3736

Nat. M. Olofsson

Nat. S. Olofsson

B. 1817

Uppförelse om ont oga, ond pod, ond tunga etc.

Dai tenger fölles aitī aud. Dai som had ait ont
var va alltid förtödare av annars komme att
tais ad ded gelsk i trau for mon av. Skolle intē
markads alla ut o joia nauv komars, o mötta ait
sam komme in va saker paur ad ded blai te spil
mai ded en hade färske. Sed va intē manad anned
som jalp, en ^{all dan} ~~on~~ go blai fari o skriiga te na:go da
ijareng o pega fenger ad na mo desamma. Dace va
ded ona brodd. När sau blai dan galen fawn ded,
sau ad en vesste intē hukked in skolle joia. Sed va
titt rigo o moffda som hadde dai ona övern.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

64

Uppföckning "Om besöta"

Namn som varken nu var besött enligt va dars minnes
i skriften har jo aldrin hört omtalas.

Blan ains sordon som han sätta hela resen sejra
sai, o intē ejta juu va dain sao älla jorde, om hanom
alla hense, saes ded: Dain bair se ^{and} ad som om den va besöti.

Saignen därpau va alltē dai somme o bode meddel va
hos den besöte sät.

Uppföckning om "Fimurare."

Ded va ded varsta dars namn komme si om en männiga
sau va ded o si ad dain va fimurare. Ded va barra dai
stora o höjt oppsätti som komme blai fimurare, o dars
blai engen antaen led, utan ad dars va non som
va ~~med~~ vai ed farvid, an mälte dain. Hanit ded
gick i namn dai va sankade, va dars ju enga
annra an dai sole fikk räida juu va dai hadde
juu sät. Haddé ded vad manad gött, sau hadde dai

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

65

vall intē behoved smya sas mæd. Sæ sæ ad ðan
 blai ari borté haun young doi hædde sankning. o
 ad doi som va mæ, fekk intē blai borté þau non
 sankning, som allt̄ va i næm stó.

Þær va ari þur sas va ean geaard for ded hengas
 man va frimurare, o hon komme alli þau mæd be-
 ig va doi hædde þaur sasj meir doi va sanknde.
 Hon hæde hivat lækjad ut nem ded va som stó
 þur domm. o tō tē hanom, o tēgde o borkha þau for
 ad fær eisir man fji. Þe sist sæ ðan stóre tē hengi.
 Om ded va trouged ad hon velle haen fji, sas fekk
 hon hanom ded, om hon velle jorð som han saðar.
 Ded gikke hon jama eng þau. Þan tilte ðan iblom
 sains leir o tō gráin ait̄ som ðarr va rílt̄ ait̄
 rílt̄ jarta þau. Þau fleydde han hengi in næst o
 sæ: ad om han stórk ðan næstens i gonor jartad
 som ^{va} rílt̄ þau þapered, sas blai hengas man fji.

Hon fötta ded va ain ankel sag, o jorde ded janna.
 Sae þau hon hem. Þarr lær hengas manzo va
 do. Þan hadde dött naur hon stakk nauken i gönna
 ded roa jartad. En behöude inte va tvekun om vem
 som to saumma, där gaungen man day, do.
 Ær fimmare blai alri raint udgötti om ded ain ua
 spilt foran, sau Trangla han sei alltji fram. Sed
 komme en sei þau lojtnant Þorge, som va fimmare.
 Sed va klabb þau en i all hans tid, man notk hanbla
 han ha val ma. Þan sin han va do hörde doi
 nöt rammen flys var vis kvall, ve dan austicán
 man ðarr inti vajte manu har þau marken, fyr
 ifran Áska tjörkeguru o Te Sonarpe angel. O sau sad
 han ðarr o spangl þau sain skölkott nötur i gönna
 eor ded lydda ha som ded hörts manu han laivde.

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

Opptakning om allt "Frammana doda".

Ola Alfre som bodde här i Åsk ^{sed 1814} sae till man han talade, ad han hadde alri blaid sau radd. sät liv som han blai ait kvall man han tente i Bonn i Somarp. Darr va ait bransrist som va upp ifrån Hallon där vinteren. Skiv kvall sad dai o massaero i brann kammerseed ve sian om släjdered. Sau sae hällingen te dom om dai velle sei man som va do, sau - skolle han konna ta fram ait sau. Brangana ^{konna} varas far lätta, man hällingen förd förd allvar o sae te dom, vem dai velle sei? Darr va ait aw Winfolle manna som haiti Nails Ameren, som va do där konna. Brangana sae te hällingen: om han ^{konna} varar förd dom? Han hade alri sät Nails Ameren. Hällingen varade ad han skulle försöga, gick ud o blai ride ait bra båda. Räjd som ded va kom han eng ijär ^o sätte sei far ean stol. Hitt hanom kom Nails

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Amersen, Winfalle mannen som va dö om sommaren,
 Ola Helle sae ad dai blai sau dana, ad dai komme
 mte si ite or. Dan sto Nails Amersen fram dom som
 ait ligga, överstoe obro, o li sau möngen, sau ad
 tamen syntes. Sau sae Hallingen te dom: ha ni nu
 sät en, va ded där raije. Dai komme som nogat
 si jo. Dan sae Hallingen te liged: Nu kan du gau
 i jan fes diet, o sau föjavan ded.

Ola Helle sae ad han allri sett aiv sau syn man
 en där gaungen, o ba Gud bevara sai i prau, ad flair
 gaunga fac sai aiv sau syn.

Ola Helle e där ande som ja höit komma tala
 om aiv sauva händelse, ja ha gemit männen
 paa di amore som var mo.

Uppförelsening om att Fiamma rovdjur.

Han Mor tälte om farr me ad ains somma va
 raven sac omjeli, ad dain^{to} vart ando fjar kraigs
 liu som hon made. Dan ains honow blai botte åt
 dain anna. Hon gjorde tol aunaqg au mor Gussais
 pare nommer sajstian, o de lokkas sac vall ma dom
 sac ad dain blai aunga i traumt agg, o main Mor
 va sac gla o stor par ed, over saina tol granne
 allinga. Dai va fajra uger, o stora o hinnia som
 fjarbolla, o hadde grann^t ma dun. Sac ains maren
 tolle mor ad ded drojde sac au, engan honow kom
 ma dom opp te trued darr dai fekh sain mad,
 o Mor to o gehk nois te lair gravn sian far
 gauers, for ad sac åtter dom. Dan tau darr dai
 fajraa o va i el bairna o doa. Honan a dairotta
 va sajst barre. Rava rakkarer hadde vaed
 framme o knedel dom. Mor grad far saina

altinga man dai baudde va a blai ~~bante~~ borte.
Om Lars mosse va darr intē man i ein gam-
mal hona i jan. Fjöllinga o allt va fjar kraij ~~halla~~
va borte. Om somda allt middan darr allt, to
Mar letta gau boits föj þau sai, sin hon hadde
laijt fyrketlojjed au se o gekk nörr te nabboroman,
Peter ~~Olskan~~ ^{Olskan} i sjukled. Mar fraugte na und haunt
ded hude gauð mi hengas smar kraij dars som-
maren? Peter Olskan svarte ad darr hadde voed
ain raiþe valssinle mi dom, sau hon ^{hadde} allt
sau maningo Fjöllinga naud aur, o ded sau ud te
ad blai most honfjöllinga, darr va intē maninga
locka i blauw dom. Þau sae man Mar te na, ad
hon komme kansi salja na manna. Sed skra ja
verset o sambit jöro, man du fær vanta te voi
komma oit stekke ud i septembor svarte Peter
Olskan, o sau blai ded darr uae.

Når ded sene har ed stöcke mig i septemberbort. To
Mor ain kor o ain au förmå mas sas aer gekk
nörr te Piter Olsson fara ad hantā doi föllingana,
som doi fälls ve om. Nu ga doi se hū te ad tales
raijit ve, om va som hant. Piter Olsson frantz
Mor and om darr vad man yttle enga hos nu i fjär-
sommar manu gäung. Mor kom val i hu ded o varit
ad ain manen, hadde darr kommed ain sain som
var ain borsa somd han satte a man sas man han
satte sas ve faste dorun. Han sac ifran om han komme
jou avar bid mad, o Mor ga hanom lätta ost o bis.
Han földe ad ded va ovantig gott bis, sac om han
komme gav hjoba ait par mark räcent. Mor hade
stöt bushall o enged mäig humma sas ad hon
sac, att hon saulde intē bis. Han blai grasetit arris
man Mor bygde sas intē om. Ed. Han gekk fram
nörr te Piter Olsson, dai va hanzje gamla

bekanting, for Petter Olskars velle jarno gau o jalla
 for ad va harsom tēta klag, o komma mair in
 ida mai mongen, sau ad alla mojetia kringstryggar
 brukte lama tē hos nu. Nuun han kom did hode
 han ait skoded rävaskræe gau maken som han
 hava han gauen o sau sare han: Nu han ja skoded
 morsa sau, "sak ja tē din amore, ad din
 komme hauka tē juu nabo ställd har boté i
 skouen. Jan kvengan komme intē sijja mai tē
 bō, o tē takk därför ska hon ait aur hauv aite,
 intē ha flai fjar krajj ^{vara} ~~bekende~~ an hon lätt kan
 räkna. Va dor jorde for ad ^{varg} ~~flaija~~ raven sare
 alli Petter Olskars o allor velle intē tarod.

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

73

Uppteckning om "Täljare & lapparx."

Harr va nāud slaus folk som alri sjöte nāud arbäje, utan harr nāide sā mā ad gila alla tøggar. Sār gamla kalla dom för dai svart, o harr va trau slaus sauna. Harr va engen komme si varken nāur, alla haur ^{en} ~~frav~~ dai va komma ut i dills lämmed, man ded va hossatals aur sin. Nāuna hadde notek kommed över ifrån Danmarkske. Anna hadde transje kommed anna ifrån Simlans.

Si tajoste va ded slaved som intē hade Tälj mā sā, utan tante hars haur dai komme fara. Dai hadde ain dolli hästö kroge o ain vojno skrek, som knappit brändde i hof o där hadde ain kar o ait förestommen o ain näli hof mā sjätta onga packad sār fara. Dai hadde alltī ain hongarakka, som i mellom ad trava ve sian om vojnen, man släng om jekk dai aga. Sār va sār laid ad bara man aur folked glodde

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

parr en

begreð dan straigs ur hysse dan skolle jöra dai bopæði.
 Dai hadde orse ains gris i vörjunum dai va komma
 ifræ Westra Forup, alla Nálu i Stenestads sinn,
 Kala róven ve Westra Karaby alla Skarrie hain
 moiss ve Sjöbo ora. Dai va stórgom ains Traij-
 fajra ogo i folgi o dai velle ha baude for o mad
 darr dai kannar te, o stál va dai komme komma
 ve má. Dai laundes ad dai velle fóstura hóber kar,
 ær hóða saunt hóber karale som va ólæti. Dai va
 galva allt fyllt, o næur dai blai fulla slas dai
 salit inþyrus, o stakk o skar ^{hæll} anna má ana
 kmiva. Dai velle bylta og má dai bopæði, o dan
 som va galvan o velle hanta má dom, komme va
 eikar parr ad dan blai húrad.

Dan annra sötern au dai svorté, hadde talið má
 eir som dai lau i. Dai sac ad dai va ifran
 Indien. Dai va glæs for braunswi, man fyllt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

75

sar intē. Dai slas alli inbyres, o varken knivskars
 alla stāck karanna. Karana au dan sātēn
 va glas' ne o förtēna kober karale o boda dom,
 hisom dan förtē sortens karra. Sime sortens
 kvenfolk, va andi svart öddare o svart lornedare
 i hoded an dan förtē sortens kvenfolk. Tjärungarna
 velle spaar alla maniskor com dai hoppie dai
 onge karana späila grann' pan fiol o dai onge
 loserna dansa alle musiken o slo pan tamburang.
 Hons stal dai o slajta sau mänga dai komme
 komma over. Hanta mo og o hra folk voi
 sjabytt, ded va dorras största far nöjelse.
 Alla "nakkare" va au dan förtē sorta rasen
 o dai va intē domma. Te o boda pan syga
 kreg o sjara red hastafol.
 Engen tresslen själ velle slajta o dra baden
 au ann hors, ded pekk nakkaren jora. Diosa

LUNDS UNIV.
 FOLKMINNES-
 ARKIV

når där va ^{naun} som velle ha draed synged all
en hong illa katt.

Sai va här ain sauts. varningsfolk som
sae ad dai va ifrån lappmarken alla ^{timlar}.

Dai va inte sae svarta som dai anna i synged
man grava o rälsa andar, inod som vi svenska.

Sai va allt i guranes o dro ma sae ari liden
löser tjärra, som dai hadde sina böten paa. Ja
ha allra sei naun här allt där sorten, bara tjärringar.

Dai velle spars boddde i höjra haunen o i kaffsömp
o dai va inte domma te ded. Dai ba ud se te ad
komma boda allt slags ont, som folk har allt.

Dai dölde inte ma ad dai komme brolle. Naun
dai hadde bekännad sae lätta paa ic ställa sau
syndes dai inte far ad slav fram om: ad om
där va naun som ställdes folk va galna o
fotlindna paa, sau skulle dai inod beläring

60.
3736

gjekka vark o annen doltihed þau manom i hala
hans hus i kreg. Kungsje dai komme, o kungsje
hann va krested folk, som va sær usta ad dai
velle antida dom ðed. Ðed sær ~~magd~~ ongalið
ad meir ded þær ait stólli, darr ~~ð~~ ^{dai} þær ad
allting vað trusamri o lökkelit, blai bana spuga
þau folk o kreg doltihed o olökkrar.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

78

61.

3736

" " "

Uppräckning om Ode

Ingen kan komma längre fram för sät ode var ord som
hördes sär snart man öbökte hänt, alla män
göt ut fästeg paa handvis. Nu begrebed i dör
över lyddar ded, rönn darr jämns aiv föro paa ad
haur o aiv skolle gav i givorn va som va förrud
bestämt. Ded komme va där som alltid varit farlig
o aifcram paa all vis o sätt, te ist begoch o gorde
säun bogvand garneng ad ded jecke raijnt baynd
för hanom. Du saes ded om hanom: ad oded
hille hanom ha vall te sist.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

79

Skåne
Ovrigt bd
Ahl m.

62.

3736

"Glossen."

Det man med hadde här i Årk andräts te glägg-
soen. Men o far hadde alri hört ad mon här i
Årk ~~som~~ vorende for daw. Man ded skolla ha
hört för lantgård tis tebaga, i frankeposten ve
Knutstorp, ad darr ain möll en gläggsoen som längt
sai "mellan båinen gav hanom o klovt hails karus
i tvan dala. Nod gläggsoen, liason inmod ait trossar
te va flyrorn ded sakraste skydded.

Nanna berätteler om gläggsoen var här inte. Inte
kallar om andra spröge svin.

Dai sistre strana som röstes ihöra ne de sistre
hörla lärred, ta dai legga te himmelen fela.
O van var dai od gröv blai bra mästa aur osse,
om en inti va van söttur ad en krossal te sai
hant ando stran.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

80